

—== זוהר תהלים ==—

ושנינו, מה הטעם הלך יונה וברח? וכי מי יכול לברח מלפני הקדוש ברוך הוא?! אלא היה הולך ובורח לצאת מהארץ הקדושה, שהרי השכינה אינה שורה מחוץ לארץ ישראל, ומשום שלא תשרה עליו השכינה, היה בורח מארץ הקדש, שהרי השכינה שורה שם, כמו שנאמר (תהלים קכח) אַשְׁתָּךְ כַּגֶּפֶן פְּרִיָה בִּירְכַתִּי בֵיתְךָ. גֶּפֶן פְּרִיָה - זו שְׂכִינָה. מה שְׂכִינָה הֵיטָה נִסְתָּרַת בְּתוֹךְ בֵּית קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים, אף כִּף אִשָּׁה צְנוּעָה לֹא יוֹצֵאת מִשְׁעַר בֵּיתָהּ הַחוּצָה. ומשום כִּף הֵיטָה בּוֹרַח יוֹנָה מִחוּץ לָאָרֶץ הַקִּדְוֶשָׁה, וְהָרִי כָּאֵן כְּתוֹב מִלְּפָנָי, וְלֹא כְּתוֹב לְפָנָי.

אָא ודאי כִּף הוּא - מִלְּפָנָי, שְׁהָרִי רוּחַ נְבוּאָה לֹא בָּאָה מִתּוֹךְ שְׂכִינָה אֲלֵא מִלְּפָנָי. אוֹתָן שְׁתֵּי דְרָגוֹת הַנְּבִיאִים שְׁשׁוּרִים עַל הַשְׂכִּינָה, וּמֵאוֹתוֹ מְקוֹם פְּחַד לְהִיּוֹת שֵׁם בְּאֶרֶץ הַקִּדְוֶשָׁה, וְעַל זֶה מִלְּפָנָי. כִּי מִלְּפָנָי ה' הוּא בְּרַח, וְלֹא לְפָנָי ה', שְׁהָרִי הֵיטָה יוֹדֵעַ שְׁנִבּוּאָה לֹא הֵיטָה בָּאָה אֲלֵא מִלְּפָנָי. וּמִשׁוֹם כִּף קָשִׁים זְוֹגִים, קָשִׁים מְזוֹנֹתָיו שֶׁל אָדָם לְפָנָי הַקִּדְוֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן דָּוִד הִמְלִיךְ תְּלָה מְזוֹנֹתָיו לְמַעְלָה, מִשׁוֹם שְׁלִמְעָלָה לֹא פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים. אֲבָל כָּאֵן פּוֹסֵק, שְׁהָרִי לֹא תְלוּיִים בּוֹ מְזוֹנֹת. לְמַעְלָה הֵם. וְעַל זֶה כְּתוֹב (תהלים כג) ה' רֵעִי לֹא אֶחְסֵר, לֹא יִפְסְקוּ מְזוֹנֹת מִמֶּנִּי לְעוֹלָמִים, מִשׁוֹם שְׁאוֹתוֹ נִהָר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא מֵעֵדֶן לֹא פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים, וּמִשׁוֹם זֶה קוֹדֶמֶת שְׂכִינָה עַל זֶה.

בא וְרָאָה, בְּשַׁעָה שְׁאוֹתוֹ מְקוֹם מְקַבֵּל מְזוֹנֹת מְלַמְעָלָה, כִּל הַמְקַדְשִׁים אֵת

בְּקָר, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁהַקְדִּים אֲבָרְהָם לְעִשׂוֹת רְצוֹן רְבוּנוֹ אֲזִי נִקְרַע הַיָּם, (כאן ויהם את מחנה מצרים) וְלִכְּן קָשָׁה הֵיטָה לְפָנָיו קְרִיעַת יַם סוּף. כְּמוֹ כֵּן קָשִׁים הַזְוֹגִים לְפָנָי הַקִּדְוֶשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּקְרִיעַת יַם סוּף. מִה קְרִיעַת יַם סוּף הָרַג אֵת אֱלֹה בְּצַד הַזֶּה, וְקִיָּם אֵת אֱלֹה בְּצַד הַהוּא - אֵף כָּאֵן בְּזוּגִים, כְּתוֹב (תהלים no) מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת, וְשִׁנִּינוּ - בְּכִי וְשִׁירוֹת. מִמִּית אֵת זֶה, וְנוֹתֵן אֵת אֲשֶׁתוֹ לָזֶה, וְלִפְעָמִים לְרִשָּׁע מְזַדְמָנֵת אִשָּׁה מְעֵלָה. אֲבָל סוּדוֹת נִסְתָּרִים הֵם בְּכֹל, וְהַכֹּל הוּא בְּדִין. וּמִה שְׁהַעִירוּ הַחֲבָרִים בְּזֶה, וְדָאֵי כִּף הוּא.

וּמִה שְׁהַעִירוּ לְפָנָי וְלֹא מִלְּפָנָי - לְפָנָי אוֹתוֹ שְׁעוֹמֵד לְפָנָי, לְפָנָיו שֶׁל הַקִּדְוֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשִׁמֵּשׁ לְפָנָיו. וְעַל כִּף לֹא אָמְרוּ שְׁקָשִׁים הַזְוֹגִים לְקִדְוֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן קָשִׁים מְזוֹנֹתָיו שֶׁל אָדָם לְקִדְוֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא לְפָנָי, וְלָזֶה קָשִׁים כֹּל אֱלֹה, שְׁהָרִי לֹא בְרִשׁוֹתָם הֵם עוֹמְדִים. אֵף עַל גַּב שְׁהוּא עוֹשָׂה, (אבל אף על גב שהוא עושה) בְּרִשׁוֹת אַחֲרַת הוּא עוֹשָׂה.

כתוב (ויקרא כב) וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִלְּפָנָי. מִה זֶה מִלְּפָנָי? אֲלֵא זֶה הָעוֹלָם הַבָּא, הַהוּא שְׁכֹל הַחַיִּים עוֹמְדִים שֵׁם. דְּבַר אַחַר, זֶה צְנוּר עֲלִיוֹן, נִהָר שְׁאִין מִימֵיו פּוֹסְקִים לְעוֹלָמִים, וְהַכֹּל אַחַד. וְזֶהוּ שְׁנוּטֵל אֵת כֹּל הָעֲדוּנִים שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, וּמֵאוֹתָם עֲדוּנִים עֲלִיוֹנִים תְּתַכְלֶה (הַגִּפְשׁ הַזֶּה), מִמְּקוֹם שְׁשֵׁם אוֹתוֹ נֵעַם ה', וְזֶהוּ מִלְּפָנָי.

ואם תֹּאמֵר, אֵם כִּף, הָרִי כְּתוֹב (יונה א) וַיִּקָּם יוֹנָה לְבְרַח תְּרִשִּׁישָׁה מִלְּפָנָי ה'. כִּי יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי מִלְּפָנָי ה' הוּא בְּרַח.